

Кароткая размова з дыяцэзіяльным экзарцыстам кс. Чэславам Паўлюкевічам дазволіць многім з нас зразумець, якую духоўную карысць маюць велікапосныя практыкі. Пра барацьбу з д'яблам і пост на хлебе і вадзе пытаўся кс. Павел Салабуда. — **На што сучаснаму чалавеку трэба звярнуць увагу, перажываючы перыяд Вялікага посту?**

— Кожны перыяд у Касцёле важны і мае сваё значэнне. На маю думку, Вялікі пост вельмі важны перыяд. Сама назва гаворыць, што ён “вялікі” не толькі з-за сваёй працягласці, бо тады яго можна было б назваць “Доўгі пост”, але з-за свайго вялікага значэння. Праблема сёння ў тым, што “дух свету” стараецца сцерці межы літургічных перыядаў у Касцёле, іх кантраст, а таксама значэнне і плён, якія яны павінны прыносіць чалавеку. Напрыклад, Адвэнт. Многія з нас памятаюць, што калісьці елкі ставілі і ўпрыгожвалі за дзень да Вігіліі ці ўвогуле ў гэты самы дзень. А сёння мы бачым, што яшчэ да Адвэнту многія магазіны, установы ці нават дамы ўжо маюць святочны настрой. А перыяд Божлага Нараджэння ў некаторых краінах Еўропы страціў Таго, хто надае яму святасць, а менавіта Езуса. Таму мы чуем пра віншаванні “на Каляды”, бачым, як змяніўся выгляд паштовак гэтага перыяду, і нават можам пачуць, што галоўнае зімовае свята — гэта Новы год. †

— **Вельмі часта ў Вялікім посце людзі бяруць пастанову посціць на хлебе і вадзе. Якая духоўная карысць гэтай ініцыятывы?**

— Асаблівым характарам Вялікага посту з'яўляецца пакута, якая можа прымаць розныя формы. Адной з іх з'яўляецца змена харчавання. На маю думку, праціўнікі Касцёла больш цанілі значэнне посту. Старэйшыя памятаюць, што ў часы атэізму “рыбным днём” быў чацвер, а ў пятніцу ў сталойках можна было купіць толькі мясныя стравы. Многія прыносілі з сабой на працу штосьці паснае, каб устрымацца ад мясновага. А сёння? Ці хаця б у гэтым, самым бачным, матэрыяльным знаку заўхоўваецца сёння перыяд посту? Я вельмі цешуся, калі хтосьці кажа, што на час Вялікага посту зрабіў пастанову ў пятніцы, а нават і ў серады посціць на хлебе і вадзе. Аб тым, якое значэнне мае гэтая практыка,

гаворыць сам Езус, калі растлумачвае вучням, чаму яны не маглі выгнаць злога духа: таму што некаторых злых духаў можна выгнаць толькі малітвай і постам. Калі хтосьці звяртаецца да мяне з праблемай зняволення злым духам, залежнасці не толькі сваёй, але і кагосьці з блізкіх (мужа, сына, дачкі), я часта пытаюся, колькі ён посціць на хлебe і вадзе ў інтэнцыі вызвалення. Часта я чую адказ, што чалавек увогуле не посціць.

— Ці дапамагаюць пакаянныя практыкі ў барацьбе з д'яблам і грахам? Як мы сёння можам паказаць іх ролю ў жыцці кожнага хрысціянiна?

— Належнае перажыванне велікапосных практык мае не толькі вялікае значэнне для самога чалавека, бо з'яўляецца практыкаваннем у дабрадзействах, каб панаваць над грахам, які "ляжыць ля брамы і падпільноўвае яго" (параўн. Быц 4, 7). Яно з'яўляецца таксама ўзнагародай за грахі як нашы, так і іншых, асабліва нашых продкаў. Таму ў Касцёле заўсёды практыкаваліся пакаянныя набажэнствы, на якіх збіраліся вялікія натоўпы вернікаў. Сёння таксама чалавек вельмі ахвотна прымае пакаянныя практыкі, калі толькі адкрые, зразумее іх значэнне. На сённяшні дзень задача святароў — паказаць сэнс пакаянных практык. Лічу, што дапамагай у гэтым будзе таксама кніга айца Джэймса Манджакала "Вызваленне ад пракляцця Закона". Вельмі важна таксама даваць сведчанні: як практыкі Вялікага посту дапамаглі змяніць жыццё — сваё ці блізкіх. Я спадзяюся, а таксама жадаю гэтага, што "Слова Жыцця" апублікуе мноства сведчанняў чытачоў аб плённым перажыцці Вялікага посту.